

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10-12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

40. szám.

Brassó, Kedd, április 6-án.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

színi

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
második évnegyedére.

Lapunk 1886. április elsejével a második év-
negyedbe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek
előfizetéseiket megelőző megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (ápr.—jun.) 1 frt 80 kr.

Félévre (ápr.—szept.) . . . 3 „ 50 „

Három negyedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánat a bárkinek mutatványszámmal készse-
gen szolgálnunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fognak kimélni
semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség
b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Jogtalan szemrehányás.

Az ellenzéki lapok szemrehányásai, me-
lyeket szüntelen a kormány ellen szórnak, nem
idegenek előttünk. Hisz napról-napra megújít-
ják azokat. Nem reflektálunk azokra, mert hisz
céltalan volna és üres szalmát csépelni semmi
kedvünk.

Legujabban azonban az egyesült, közjogi
alapon álló, mérsékelt, szabadelvű ellenzék
egyik lapja csak úgy odavetöleg oly szemre-
hányással illeti a kormányt, a melyet szótla-
nul mi sem hagyhatunk.

Egy fehértemplomi levél panaszkodik,
hogy némely ottani urak nem akarnak lemondani
a schulvereinos izgatásról s elmondja,
hogy ezen izgatásoknak főfészkei a városi hi-
vatalok és az adóhivatal.

Ha csakugyan ilyenek a viszonyok Fe-
hértemplom vidékén is, a hol a hazafias sváb
elem van tulnyomó számban, úgy az felette
szomorú. Annál megszorítottabb, mert az a
sváb elem már nem egyszer adta bizonyosságát
hazafias érzelmelmeinek.

Eddig tehát nem volna semmi nagyobb
baj, kivéve magát az állítólagos anomáliát. De
ugyan ezen fehértemplomi levél így végződvén:
„Csodálatos, hogy míg a „Neue Temesvarer Ztg.”

feltárja s megrózza e bajokat, a temesvári magyar
lap a „Dél. Lapok” e részben is a kormánypárti
eltussolási rendszert követi — ehhez röviden és
tárgyilagosan nekünk is hozzá kell szólnunk,
annyival is inkább, mert mi hasonelemek kö-
zött élünk s talán legilletékesebbek vagyunk
a válaszra.

Ha igaz az, mit az a levél mond, hogy
e mozgalmak tényleg megvannak, ismeretese-
k és mindannak daczára a „Délmagyarországi
Lapok” elhallgatja azokat s érdemi szerint nem
ostorozza ezen a haza és nemzet elleni bűnt:
ugy az csakugyan meg nem bocsátható hiba.
— De ép oly megbocsáthatatlan hiba az is,
ha valaki egy véletlenül kormánypárti lap
magatartása miatt vádolja a kormányt, sőt en-
nek mulasztásáért indirekte felelősségre is
vonja amazt.

A „Dél. Lapok” pártunknak egyik lapja,
az igaz. Ez azonban nem annyit tesz, hogy
a párt annak minden eljárásáért felelősséget
vállaljon.

A minap nagy garral hirdette a „Pesti
Napló” az ő szerepét az országházban. Ho-
ránszky Nándor, az ellenzék ezen tekintélyes
tagja, védelmébe fogta a Naplót, midőn kije-
lentette, hogy az nem hivatalos közlönye a
pártnak, hanem attól teljesen független s mint
ilyen meggyőződését követi, midőn a párt ér-
dekeit szolgálja. — Nagy garral hirdette ak-
kor a Napló az ő függetlenségét. Lám, éppen
ily függetlenek a kormánypárti lapok is a kor-
mánytól. Nem hivatalos lapjai annak, hanem
követik azt tiszta meggyőződésből, ép úgy,
mint a Napló az ő pártját.

Nagyon csalólik az, a ki azt hiszi, hogy
a kormány s pártlapjai között valami szubor-
dinációs viszony van. Hiába állítja az ellen-
zék, hogy a kormány így meg amugy diri-
gálja lapjait, diktál nekik stb. Ez mind hamis
állítás, mely csak azért bocsáttatik világgá,
hogy a kormánypárti sajtó hitelét rontsa a
közönség előtt. A kormánypárti sajtó is telje-
sen független. Azt írja, mit hazafisága, szíve
sugall, azt az irányt követi a pártpolitika ke-
retén belül, a melyet ő maga jónak lát, cél-
szertinek vél. — De lássuk csak, mily alap-
talan ezen feltevés. Ha igaz volna a „P. N.”
vádja, akkor minden kormánypárti lapnak ezen
ugynevezett „eltussolási rendszert” kellene
követnie.

Vajjon úgy van-e? . . .

Az erdélyi részeken a kormánypártnak
négy lapja van. Nem bérenczek, hanem meg-
győződésből szabadelvű pártiak; a „Magyar
Polgár”, „Kolozsvári Közlöny”, „Székely Nem-
zet” és „Brassó”.

Melyike ezeknek követi az „eltussolási
rendszert”? Bizonyára egyik se. Egyik úgy
ostorozza a nemzetiségi tulkapásokat, mint a
másik; — pedig ezek is csak kipróbált párt-
lapok.

A fehértemplomi elemmel, t. i. azoknak
nemzetiségfeleivel közvetlen nekünk van dol-
gunk. S ki mondhatná reánk, hogy eltussolási
rendszert követünk? Ki mondhatná, hogy nem
ostorozzuk eléggé a bűnt, — talán néha-néha
kissé nagyon is! — melyben a tulzó nemze-
tiségi részesekek?

S vajjon befolyásol-e ez irányban valaki
minket? . . . Tiszta s nyugodt lelkiismerettel
mondhatjuk: soha senki. Pártunk nem kívánja
megfosztani sajtóját függetlenségétől; neki vol-
na csak baj, ha ezt tenné.

Ott van a „Nemzet”. A ki figyelemmel
kíséri majd egy év óta ennek magatartását
épen a szászokkal szemben, bizonyára moso-
lyogni fog az „eltussolás” vádjá felett. —
Merő ironia is az!

Tessék sak az országgyűlés legutóbbi vi-
haros tárgyalásaira gondolni. Ki leczkértette
meg minden alkalommal a nemzetiségi képvil-
selőket? Tisza Kálmán. És mégis eltussolással
vádolják a kormányt. Furesa, hogy a vád
épen onnan jó, a mely fél ellen joggal le-
het ugyanezen vádat emelni. Nem ugyan el-
tussolás, hanem paktálás, egy tálból evés. —
Nézzen körül az ellenzék a maga kis táborá-
ban s mit fog látni? A hazafiságnak árnyékát,
oly árnyékot t. i., mely képes a párt hazafias-
ságát elhomályosítani. Ott ülnek soraiban a
nemzetiségi képviselők, a kik idehaza a legva-
dabb izgatók. Ott nem mutatják a foguk fe-
héret; ott szelid báránykák, itthon megszeli-
dithetetlen farkasok.

Akkor tehát, mikor az ellenzéknek a sa-
ját szénája sincs rendben, ne akarjon másnál
rendet csinálni. S ha egy lap magatartása nem
tetszik nekik, tessék azzal számolni s ne alap-
talan, jogtalan vádatokat emelni a kormány és
összes sajtója ellen. A felsülés — mint ez eset-
ben is — megtakarítható volna.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Husz év múlva.

— Elbeszélés. —
(Folytatás.)

Az egyik viz-, a másik gőzerővel dolgo-
zott. Üzleteik jól mentek, mert hát szorgalmas,
tevékeny ember volt mindkettő, de egyesült erővel
még jobban mehettek volna. Mindkettő boldog volt
családi életében, mert okos, jóindulatu nejeik voltak,
a kik nem keresték a viszályt, sőt ellenkezőleg békél-
tetni akartak. Csakhogy mind hiába!

Igy mult el husz év s minden évvel mélyebb
gyökeret vert a harag. Ugyan nem gyűlölték egymást,
csak a makacs ragaszkodás volt az egyszer kiejtett
szóhoz. Egyik sem akart előbb engedni.

Rózsa mindezt visszaidézte emlékebe, midőn az
ablakon át a folyamra tekintett. Az ablak előtt egy
férfiu haladt el, kit a község a jégzajlás megfigyelésére
fogadott. Rózsa megszólította:

— Ugy látszik, baj van odaát — mondá ez,
örülve, hogy közölhetne valakivel gondolatait. — Az
éjjel bizonyára megindul a jég! Odafönn a hegyekben
nagyon felengedett, a jégtábla össze-viszsa repedt már.

Rózsa feszülten s aggódva hallgatta.

— Atyám ma reggel a felvidékre ment, — kezdé
azután ő is — fiai vannak ott s ő után akarok menni.

rendben van-e ott minden. Azt hiszem, már itt le-
hetne!

— Nem lesz semmi baja. Sok itteni malomtu-
lajdonos járt már úgy, mint atyá! s nagybátyád. A
tél az idén nagyon korán köszöntött be s az uszta-
tásnál meglepte a tutajokat.

Most mind befagyva áll a felvidéken a vámház
előtt. A mai lány időnél bizonyosan kiszabadulnak is-
mét s épen jó, hogy tulajdonosaik személyesen men-
tek el, biztonságba hozandó azokat oly helyen, hol a
jégzajlás nem oly veszélyes.

Ezzel lerázta kabátjáról és kalapjáról a mind
sűrűbb esőcseppeket és odább állott.

Rózsa nyugodtabb akart lenni, de egy belső su-
gallat újból s újból az ablakhoz vonzotta őt. Az est
ma korábban köszöntött be, mert az égboltozatot
sűrű felhők borították; a reggel még hatalmas jég-
táblák mindinkább mozogni kezdtek s helyenként re-
pedezni is, a mi még növelte a szegény leány aggo-
dalmát.

Felkereste a falu belsejében lakó ismerősöket,
reálve, hogy ezek valamit tudnak atyjáról. Mindenki
a saját biztonságá felett aggódott. Mindenki a folyam-
part felé sietett, a mely veszélyeztette őket, mert ha
a már-már nagy tömegekben alászó jég a falu fölött
tornyosul s fennakad, akkor mit sem segítenek a nagy
gátak s magas partok s a falu az árvíz pusztulásai-
nak van kitéve.

— Csak ha édes atyám már itthon volna! —
jajgatott Rózsa. — Mi tarthatja őt vissza a városban,
mikor sejtethi a minket fenyegető veszélyt?!

Már teljesen beesteledett volt s az aggódo tö-
meg még mindég a parton állott. Örömmel viselték
el az alázuhogó esőt, mentő gyanánt tekintették.

Kapcsolatban a meleg levegővel, előmozdította
a jég olvadását s lefolyását, megakadályozva minden
tornyosulást.

Rózsa tudta, hogy nagybátyja sem tért még
haza. Ép oly kétségbeeséssel, mint ő atyját, várta
nénye férjét. Ott állott az árt aggodalmasan szemlé-
lők között s köszönettel fogadta a melléje állott leány
vigasztaló szavait. Ez Mátyás kérésére gondolt s hűen
állott a remegő anya mellé.

Mintegy lélegzet nélkül fogadták végre a part-
örök jelentését, hogy a veszély szünőben van. Min-
denfelől hirnökök érkeztek, jelentendő, hogy a jég
egyenletesen s mind gyorsabban indul meg. A hol
itt-ott fennakadás állott be, ott a partörök segítettek
rudaikkal, belelökve az álló tömegeket az árba, a mely
rögtön el is sodorta azokat.

Megkönnyebbülten rázták az emberek egymás
kezeit, némelyek már haza is indultak, csak Rózsa és
nénye aggódtak még az atya- és férjért.

Ekkor az éj csendjét hirtelen majd gyenge —
mint a messze távolból — majd erősebb s kétség-
beesettség segélykiáltás zavarta meg.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőházban április 3-án Istóczy törvényjavaslatot nyújtott be a tőzsdeadó behozatala iránt. A községi törvényjavaslat tárgyalása folyt. Dárdai Sándor előadó elfogadásra ajánlotta. Grünwald B. kijelentette, hogy a mérsékelt ellenzék elfogadja a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául, de a részletes tárgyalásnál több módosítványt nyújtandó be, melyeknek elfogadásától függ a párt szavazata. Justh (függetlenségi) nem fogadja el a törvényjavaslatot. Határozati javaslatot nyújt be azonban, mely szerint a belügyér utasítandó volna más törvényjavaslatot terjeszteni elő, mely a községek autonóm jogát inkább tiszteletben tartja. Tisza miniszterelnök szolt a javaslat mellett.

A kiegyezési tárgyalások befejezve.

A kiegyezési tárgyalások elvi és érdemleges része 2-án befejeztetett. A czukoradó törvényjavaslat szövegezésének, valamint a vám- és kereskedelmi szerződés néhány szakaszának kivételével, minden részletre nézve teljes megállapodás jött létre.

Délután gr. Taffe miniszterelnök elnöklése alatt 1 órától fél 3-ig közös miniszter-konferencia volt.

Ugyancsak délután 3-tól 4 óráig aztán ő felsége elnöklése alatt volt még egy közös miniszteri tanácskozás.

A petroleum-vámra vonatkozólag a magyar kormány utolsó közvetítési javaslatai egész terjedelmükben elfogadtattak. — A melasse jövőre adómentesen lesz behozható. — A czukoradónak a gyártási adó alapján való réformjára vonatkozó törvényjavaslatot illetőleg, minden részletre nézve elvi megállapodás jött létre, a törvényjavaslat végleges megállapítása azonban csak az osztrák-magyar czukor-ánket után fog megtörténni.

Az összes kiegyezési előterjesztések ennélfogva a legjobb esetben is csak közvetlenül a husvétünnep előtt, esetleg a husvétünnep szünidője után lesznek a mindkét részen levő törvényhozási testületeknek bemutatthatók. A magyar, valamint az osztrák képviselőházak illető bizottságai e fontos törvényjavaslatokat májusban tárgyalhatni fogják, úgy, hogy mindkét parlament — mely az idei őszön már korán egybe fog ülni — a jövő ülésszak megalakulása után azonnal hozzáfoghat ezen javaslatok érdemleges megvitatásához, a mi azonban nem zárja ki, hogy egyik, vagy másik törvényjavaslat már május végén, vagy június elején is elintézését nyerhessen a parlamentekben.

Külföld.

A belgiumi állapotok. A legutóbbi sürgönyök következők:

Brüsszel, ápr. 2. A nyugalom az országban mindenütt helyreállt. A munkások vagy megkezdtek már a munkát, vagy közel vannak hozzá, hogy megkezdjék.

Brüsszel, ápr. 2. Ismét újabb sztrájkokat jelentenek Lüttich vidékéről. A többi zavargásoktól megátogatott vidékeken, úgy látszik, nyugodtabb hangulat nyert tért.

Mi volt ez? Hol kiáltottak segélyért? — kérdezik egymást s mindenki ismét a parthoz sietett, hogy lássa, honnan jöttek e hangok. Ugyanezen pillanatban egy fénypont volt látható a jégablak között, majd lezuhanva a mélységbe, hogy már eltűntnek látszott, majd ismét felemelkedve a magasba, azután borzasztó kép tárult a szótlanul álló nézők elé, — az ár közepén, a zajló jégablak között ott állott egy tutajon a két ellenséges testvér.

A malomtulajdonos neje és Rózsa görcsösen fogták egymást karon.

— Segítsé! Segítsetek! — kiáltották szüntelen, könyörögve a körülállóknál, kik közül a meggondolttabbak már felfegyverkezve rudakkal, siettek a víz azon részéhez, honnan elérni vélték a veszélyben lévő tutajt, melyen égő fáklyákkal, kétségbeesetten állott a két malomtulajdonos testvér. Mindketten segélyért kiáltottak, kinyújtották karjaikat az odanyújtott rudak után; de nem érthették el azokat. Szédítő gyorsasággal vitte az ár a tutajt alá a folyamon s nemsokára — mint tüzes meteor — el is tűnt a messzeségben.

Vajjon szétlépték a jégzajlások a tutajt? Vajjon a háborgó mélységbe zuhan-e a két ellenséges testvér, kik még most is elválva egymástól, a veszélyes jármű két ellentétes végén állott?

Csak a következő nap sikerült a hatóságok erő-
lyes nyomozásának eredménye, hogy a tutajt hasát a víz-
szél együttes erővel elszakította a víz, és a két testvér
még látták a tutajt s rajta a két férfit a folyamon
lefelé uszni, anélkül, hogy segíthettek volna rajtuk.

A keleti kérdés.

A „Journal des Débats” berlini jelentése szerint a keleti kérdésben beállott nehézségeket kevésbé Sándor fejedelem magatartása, mint inkább Oroszország határozott eljárása okozza. A porta ellenben mindent kész aláírni, még Sándor fejedelem élethosszig leendő kinevezését is, csak megegyezés jöheszen már létre. A császár, — a ki befolyását Bulgáriára nem akarja elveszíteni — egész a háborúig is elmenne, ha személyesen kötvé nem volna a két szövetséges nagyhatalommal szemben; ám a három császári hatalom politikáját fogja követni s a bulgár fejedelmet rábírní igyekszik, hogy fogadja el Oroszország javaslatát. Londonban attól tartanak, hogy Sándor fejedelem királyllyá akarja magát kikiáltatni, mely esetben legalább egy nagyhatalom intervencziója elkerülhetlen volna, mi a legmesszebb menő következményekkel járna.

Román lapszemle.

A természet maholnap zöldbe borítja a hosszú tél után édes gyermekeit, a kerti és erdei fákat. Csak a brassói román lap nem érzi az áldott nap jótékony hatásait. Az ő száraz fái egyre szaporodnak. Legújabb, előttem fekvő 67-ik számában ismét szomorú szívvel jelenti, hogy három derék román kiszáradott, nem a muszka szétlől — erivetziu — hanem azért, mert a kultur-egylet számára együtt 10 frtot adakoztak. — Ha nála kiszáradtak, nálunk meg szépen kihajtottak. Ő busul, mi meg örvendünk, hogy közmívelődési egyletünk naponta hódít a higgadt gondolkodásu, hazafias érzetű román értelmiség között is.

„Ideje — így sóhajt fel a busongó „Gazeta”, — hogy a román előfák zöldek és szépek maradjanak.” — Mi meg azt mondjuk, hogy még messze van az az idő, de fog jöni bizonyosan, midőn a „Gaz.” maga is kiszárad, a kultur-egylet pedig virágozni, gyümölcsözni fog édes hazánk boldogítására. Az a türelmetlenség s az az imádság fogják őt kiszáradni, melyeket az államsegélyt elfogadó román papok ellen csaknem minden számában intéz, de nem az ég urához — Dumneşeu — mert ott nem nyitattik meg számára, hanem gyengébb fejű olvasóihoz, kiket szeretne továbbra is járszalagán vezetni. De mind hiába való a türelmetlenség, a sületlenkedő imádkozás, mert a kulturegylet pártoló románok és az államsegélyt elfogadó román lelkészek számára folyvást szaporodnak.

Hogy aztán hova fogja fordítani a kultur-egylet az ő pénzét; erre nézve aligha fog a kultur-egylet a brassói román laptól tanácsot kérni; valamint mi sem akarunk tanácsot adni az Assotiatuneának, hogy mit csináljon az ő pénzével. Látjuk, hogy a Szilágyságban az Assotiatunea 9 tanítót jutalmazott meg s ezt, ha meg is érdemelték, jól is tette; de már azt még a „Gazeta”-ból sem olvastuk, hogy az Assotiatunea így szólott volna valamelyik brassómegeyi szegény románhoz: „Ime itt van 200 frt, fogj vele idehaza valamihez s ne vándorolj ki abba a mocsáros Dobrudzsába!” Miért ad tehát a „Gaz.” a kulturegyletnek olyan tanácsot, a mit az Assotiatunea sem követ? Azért, mert tanácsot adni könnyű, de ka'ácsot... ez már „altá socotéla!”

Egy ellen százat mertünk volna rátenni, hogy a „Gazeta” a belgiumi zavarokból is mérget fog színi, hogy azt saját hazájára hinthesse. Ha van

olyan állapot, melye a mérges növényből is mézet képes gyűjteni: még természetesebb, hogy lehet olyan lap is, a mely a méregből csak mérget gyűjt s így a miye van, azzal vendégeli olvasóit. Bárminő nagy legyen is a veszély, a mely Belgiumot a szocializmus részéről fenyegeti, ő mégis boldogabb, mint a mi hazánk, a hol még ilyen fajtaszocializmust nem ismerünk. Belgiumban arról van szó, hogy a munkás könynyebben élhessen nálunk még az sem élhet, a ki dolgozik(?) s egész falvak lakói hagyják el a földet, s kivándorolnak a nyomor és közterhek sulya miatt.” — Ime ezt a mérget gyűjtötte és osztja szét olvasói között ebben a hazában a „Gazeta”, a hol ő maga is XLIX év óta nemcsak megélt, de meg is gyarapodott, heti lapból lassan lassan napilap lett. — Szó sincs róla, hogy nehéz az élet most, nemcsak ebben a hazában, de a föld akármelyik országában.

Lelketlen üzerek kivándorlásra csábítják még a független Romániában is a tudatlan népet. Hanem van annak a fényes pénznek más oldala is, melyet maga Bretianó nem régen így mutatott be a bukaresti országgyűlésen: „Azok a félrevezetett földészek, kiket a hazugnak bizonyult üzerek elámitottak és Bulgáriába való áttelepedésre csábítottak, lassanként már csaknem mind haza tértek.” Ilyen üzerek csábítják a népet itt is, aranyhegyeket ígérve nekik ott Dobrudzsában és Amerikában.

Ha aztán még napilap is azt hirdeti, hogy a szocialforradalom daczára jobb Belgiumban lakni, mint ebben a mi hazánkban, igen természetes, hogy a nép, melynek ezt az írástudó elolvassa s megcizfrázza, elhagyni készül ezt a hazát a nyomor, meg a közterhek türhetetlensége miatt... Elhagyja, hogy még nagyobb nyomorba sülyedve, ismét hazavánszorongjon az ősi tűzhelyhez, melynek könnyelmű elhagyásáért, minden kivándorlónak bűnhődnie kell Rossz szolgálatot tesz tehát a „Gazeta” a mi hazánkban, midőn a kivándorlást mentegeti s más országot Eldoradónak tüntet fel olvasói előtt. Okosabban tenné, ha azt tanácsolná: „Itt éljed, haldod kell!” Vagy nem áll-e ez neki érdekében?...

Érdekes az is, hogy az „Ellenzék”-kel „voici unguresci” polemizálván, védelmébe veszi Cogalniceanot, hogy ez nem elegendett Magyarország belügyeibe (?) csakis a mi belügyeink rossz következtéseivel, csak a magyar sovenizmussal foglalkozott, mely Romániára is káros lehet, S nó, ha csak a magyar chauvinizmussal foglalkozott, mondják meg azok a kolozsvári lovagok, hogy mikor lett az állam és a magyar alkotmány — csak, hogy már ilyen is van! — kiegyesítő része az a magyar chauvinizmus?

Hát kérjük szépen a „Gazetát”, erre még mi is megfelelőenünk. Soba. Ilyen nincs is, hanem van olyan képzelt szélmalom, melyet kegyelmed minden nap nagy hősiességgel megrohan s e képzelt ellenség ellen való szélmalom-harczban vesztegeti tehetőségét. Pécatu!

Czenkalji.

Küküllőmegyék rovata.

— Templom és papilak. —

Segesvár, 1886. ápr. 3.

E kedves lapok hasábjain lett fontos magyar ügynek bemutatva a segesvári ev. ref. egyház ügye. Az a cikk nem is tévesztette el hatását. Vártuk, hogy azt felhívásunk közlése kövesse, de ez eddig

A próságok.

A tournure körülírása.

— Asszonyom, nem találna ki egy illő elnevezést e toilette-részlet számára?

— A tournuret érti? Nevezük történeti regénynek.

— Mert alapjában mindig némi igazságot rejt.

A mi nem kapható.

Egy fiatal hölgy sorban próbálja a kalapokat egy üzletben, de nem talál kedvére valót.

— Tudja kedvesem, — szól végre, — az ön kalapjai nagyon elegánsak, de én egyszerűbbet óhajtanék...

A kalapárusnő gunyosan:

— Nagysád, talán csak nem határozta magát arra, hogy férjével megváltani?

Szeget szegért.

Egy képarus elmegy egy gyűjtőhöz s festmény-nyel kínálja meg.

— Uram — szól neki — pompás vásárt ajánlok önnek. A festményt egy híres művészünk készítette a ki azonban nem szeretné, hogy nevét megnevezzem.

— Nagyon helyes! A kép tetszik nekem és meg is veszem. Mivel azonban én is szeretem a diszkréziót, sohase tudja meg, milyen árt szántam érte.

nem történt. (Térszüke okozta. Szerk.) Ennélfogva a t. szerkesztő ur b. engedelmeivel közlöm a gyűjtőivel együtt kibocsátott felhívást, ha kissé elkészenen is. — Bárha volna nagy foganatja magyarságunknál. De szóljon maga a kibocsátott felhívás:

A régi százsz municipiumok egyik főhelyén, a jelenleg Nagy-Küküllő megye székhelyét képező Segesvár városában, melynek 8—10 ezernyi lakosa között a szászoknak és románoknak virágzó egyházközségei vannak, a mintegy 400 lelket számláló s tulnyomóan szegény iparosok, cselédek s részben állami és megyei tisztviselőkből álló reformátusok is megkísérelték volt már 1868-ban, magukat egyházközséggé szervezni. E szervezés megtörténvén, azon idő óta, mint a fehéregyházi anyaegyházhoz tartozó leányegyházközség, rendszeres egyházi életet éltek.

Ezen egyházi élet azonban virágzó állapotra nem juthatott; nem, mert nem rendelkezett a szabadon fejlődhetőségre szükséges feltételeivel. Sem templom, sem helyben lakó papja nem lévén, hiányzott a természetes összekötő kapocs, a mi a városban szétszórta, egymást alig ismerve élő hívekben az összetartozandóság érzését felébresztse, egy látható központ felé irányítva, azt ébren tartsa, s őket egy szebb és jobb jövő reményében kitartó munkásságra lelkesíti.

Az ágostai evang. egyház presbyteriuma az alakulás kezdetén átengedte volt ugyan, használat végett egyik ritkábban használt templomát; de alig egy pár év múlva az engedélyt visszavonta s mi egy másik templom használatára lettünk utasítva, míg a mult 1885. évben onnan is kitaláltván, ily rövid idő alatt már a harmadik helyen, egy külvárosi kisded imaházban tartjuk — ismét csak ideiglenesen és évi hasznóbér fizetésének kötelezettsége mellett — istentiszteleteinket.

E folytonos költözködésnek káros következményei nem maradhattak el. Híveink az istentisztelet helyisége felől nem mindig lehettek tisztán tájékozva s így lassanként elszoktak a templombjárástól. Egy-mással ritkán, papjukkal épen nem érintkezhetvén, a vallásos élet fejlődése nem indulhatott meg a kívánt, óhajtott s elég alaposan is remélt mértékben. És miután e bajok megszüntetését a je'nen'gi keretben nem remélhetjük, mert az általunk jelenben használt templom is csak nagyon egyoldalú és nagyon is ideiglenes, olyan feltételek mellett van átengedve, hogy az, minden indokolás nélkül, bármely perczben visszavehető, — és miután másfelől kétséget sem szenved, hogy itt Segesváron egy erős és életképes magyar református egyházközség nemesak szigorúan felekezeti, de általános közmívelődési és főleg nemzetiségi tekintetből el nem tagadható léjjel bír: — az egyházközség keblől tanácsa a mult 1885. év július hava 18-án *főtiszteletű Szász Domokos* erdélyi ev. ref. püspök ur elnöklése alatt tartott ülésében azon nagyfontosságú határozatot hozta, *hogy a fehéregyházi anyaegyházal eddig fennállott viszonyát megszünteti s magát egy attól független, önálló anyaegyházal szervezi.*

(Vége következik.)

Tanügy.

A nagyméltóságú vall. és közokt. magy. kir. miniszter urnak folyó évi márczius 10-én 24484/1884. sz. a. kelt magas rendelete alapján, a Festory-féle fémáru és lámpa-gyárat (megrendelési iroda Budapesten V. ker. Dorottya-utca 8. sz.) illetve annak készítményeit, miután ezen gyár a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar királyi miniszter ur felügyelete alatt áll s az állam nagymérvű anyagi és erkölcsi támogatásával hozatott létre és tartatik fenn, a brassómezei mindennemű iskolai hatóságok, tan- és közmívelődési intézetek igazgatóinak becses figyelmébe ajánlom.

A nevezett gyár működése körébe felőltt egyrészt a lámpagyártást, elkezdve a legegyszerűbb mintától a legdiszesebb kiállításra fényűzési darabokig, másrészt mindazon diszkrét és házi cikkeknek készítését, melyek mint mindenféle bronz és fémáruk, íróasztal felszerelések, órák, állványok, szobrok, oszlopok, csillárok, zománcmunkák, bijontériák sat. a mindennapi szükséglet tárgyát képezik, s melyeket hazánk mégis mindenkori legnagyobb részét a külföldről volt kénytelen beszerezni.

Felhívom különösen a tankerületemben lévő összes népoktatási tanintézetek igazgatóit, hogy az intézeteik diszkrét- és tantermei, irodái s egyéb helyiségei számára szükségelt ilyennemű cikkek beszerzésénél igyekezzenek a mennyire csak lehetséges, a szóban levő gyár készítményeinek minden más hazai és külföldi gyártmányok felett elsőbbséget adni.

Brassó, 1886. évi április hó 3-án.

Koós Ferenc,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

Helyi és vidéki hírek.

Püspöki látogatás. Lapunk mlut számában illetékes helyről vett értesítés alapján közöltük, hogy főtiszteletű Szász Domokos püspök ur e héten városunkat látogatásával tiszteli meg. Minthogy azonban a tudósító e hirtéves, felhívás folytán kijelentjük, hogy ő méltósága ez idő szerint nem jő hozzánk.

Elveszett főyó hó 3-án a Magyarok (Éhezettkö) aljában egy arany egyfedelű női zsebóra ezüst lánczettel és néhány díszlűgelekkel; továbbá ugyanazon nap a belvárosban 411 frtról szóló idegen váltó, mely tárgyakat megtalálók a város kapitányságnál megfelelő juttatásért a törvényes idő alatt átadni felhivatnak.

Színház. Szombaton Ferryberg jutalomjátékául Berla darabja „Inasaink” adatott, mely, ha utol nem is éri ugyane szerző „Három pár cipő” címűt, mégis a jobb e fajta termékek közé tartozik. Van benne egynehány oly színpadi hatású szituáció és jó szerep, miyenek pl. Két inaséi. Az egyiket a tőle már megszokott vervevel Fischer k. a. adta, a másikat Löffler k. a. sokoldalú tehetségének valóban megkapó tükölyével. Csak a darab vége felé volt magának a jutalmazandónak apró, epizodikus szerepe; hogy evvel is hatott az Ferrybernyél természetes. Drastikus komikumával mindig tud hatni. A közönség nem fukarkodott elismerésével kedvencezével szemközt s ez alkalommal kevésbé sikerült couplet it is megtapsolta. Wurm-Wagnerné, kit már régen nem hallottunk és Müller ur érczes hangon énekelték egy-egy betét számot: az első Suppé-től dalt, az utóbbi Fahrbach „Szerelmi leve ét.” A színház egészen megtelt. — Ma kedden kezdé élvezetesnek ígérkező rövid vendég-szereplését a bécsi színésznő, Albrechtne, Dumas „Kaméliás hölgy” darabjában.

Közbiztonság. Városkapitányságunk a szomszéd-atyákkal szigorú értekezletet tartott a rend és tisztaság, valamint a közbiztonság érdekében már gyakran kibocsátott rendeletek szigorú foganatosítása céljából; főképen a nem brassói illetőségű és rendes, tisztességes foglalkozással nem bíró, tehát a közbiztonságra veszélyes egyéneknek a városból leendő eltávolítása iránt. Elvárjuk és természetesnek tartjuk, hogy városunk lakossága ezen közérdekű hasznos ügyet támogatni el nem mulasszon.

Biztosítás. Lapunk mai számának hirdetési rovatába találja a t. olvasó az „Első magyar általános biztosító társaság” 1886. évi zárszámadását és mérlegét. A számok tisztán beszélnek. Jobb biztosító társulat ma nálunk nem igen létezik s azért melegen ajánlhatjuk azt a t. közönség figyelmébe. Ügynöke Putzker J. ur, kinek irodája Széles-utca 573. sz. alatt van, a hol egész nap a t. közönség rendelkezésére áll.

Kuriozum. Egyik kolozsvári lap legutóbbi száma hozza az erdélyi részek közzgazdasági állapotáról szóló tudósítást. Többek között megyénkről ez áll: „Brassómegyében erősen havazik, úgy hogy az őszieket magas hóréteg borítja, a mi, hihető, nem lesz rossz befolyással a vetésekre; szántani a hó és fagy miatt nem lehet, takarmányhiány érezhető.” — Ugy-e bár, minő alapos tudósítás! Az illető lap kedveért megjegyezzük, hogy megyénkben gyönyörű, verőfényes, tavaszi idő van.

Magyar istentisztelet Szerajevóban. Mint az „Egyetértés” szerajevói levelezője írja, az ottani róm. kath. templomban hetenkint kétszer magyar istentiszteletet is tartanak. Az első magyar istentisztelet márczius 9-én volt.

Halálos párbaj. Hóbert Caze tehetséges fiatal francia író Párisban meghalt 33 éves korában. Halálát azon seb okozta, melyet a Viguierrel egy hónap előtt vívott párbajban kapott.

Külföldi ipartermékek Romániában. A romániai osztr.-magyar konzul február havi jelentése konstatálja, hogy Németország ipara monarchiánk ipartermékeivel szemben jelentékeny versenyt fejt ki, főleg nyersvas és vasárúk tekintetében. A német cukorgyárosok utazó ügynökeinek azonban mindeddig nem sikerült a német cukortermékeknek az itteni piacot megnyerni és monarchiánk cukoripara csaknem kizárólag uralta az itteni piacot. Így a monarchiánkból a lefolyt évben e konzuli kerületbe csaknem fél millió arany frank értékű cukor hozatott be, míg a német vasipar monarchiánk vasiparát teljesen kiszorította. A romániai és baczaui vasúti állomásokban foganatosított puhatolások eredményéről az tűnik ki, hogy az 1885. évben a porosz vasgyárakból 1.120.000 kgr. nyersvas és vasáru (100 kilogrammonként 9 és fél birodalmi márká) hozatott be a konzuli kerületbe; a mi összes 133.000 arany franknyi értéknek felel meg. Kasza, bogrács, főzőedény azonban az áruk kitünő minőségénél fogva még mindég Stájerországból, Brünnből és Prágából hozatik be, habár jóval csekélyebb mennyiségben mint ezelőtt.

Törvényszéki csarnok.

A brassó királyi törvényszék mint II-od fokú bíróság által 1886. április 8-án tartandó nyilvános bűnügyi ülésben előadatnak: Grama Juon és társa elleni könnyű testi sértés iránti ügye; továbbá Tomos István, Rudak Nicolae Anisie, Langa Bukur Juon és társa, Maier Daniel Chitia G. Anna, Kloos Adolf és Rafirie Stoika Nicolae elleni külön, külön, függőben lévő becsületsértési ügyek. — Nyilvános bűnügyi végtárgyalások: 1886. évi április 9-ére Aerkeder Frigyes ellen lopásért; Hubbes György ellen hatóságok elleni erőszakért; Majláth Vasilie Vasilie ellen súlyos testi sértésért.

Közzgazdaság.

Országos földhitelintézet Kolozsvárt,

Az erdélyrészi képviselőknek pártkülönbség nélkül való értekezlete a Kolozsváron felállítandó országos földhitelintézet érdekében — mint már említettük — feliratokat intézett 1. Tisza Kálmán miniszterelnökhöz; 2. Báró Kemény Gábor miniszterhez, mint az erdélyrészi magyar közmívelődési egyesület elnökéhez. E feliratokkal együtt közlik az intézet alapszabály tervezetét, melyből kiemeljük tájékozásul a következőket:

1. §. Az intézet célja a telekkönnyvileg bejegyzett ingatlan, kölcsönös jótállás alapján jelzálogi hitelen részesíteni.

5. §. Az intézet tagjai az alapítók s a jelzálogi kölcsönvevők.

7. §. Alapítók mindazon egyesek, testületek, más jogi személyek és törvényhatóságok, kik a tartalék-képzéséhez egy vagy több alapítvánnyal járulnak.

8. §. Alapító tagok mindaddig felvétetnek, míg a szabályszerűen aláírt és biztosított alapítványi összeg a két millió o. é. frtot eléri; ezután az igazgatóság határoz egy az alapító tagok felvételének folytatása vagy beszüntetése, valamint minden egyes további felvétel jogai és kötelezettségei iránt — a kereskedelmi törvény keretén belül — ebbeli határozatait azonban a közgyűlés megváltoztathatja.

9. §. Az alapítványok vagy kamatozók, vagy nem kamatozók és 5000 vagy 500 frtra szólnak.

10. §. Az alapító tag tetszésétől függ alapítványának összegét egyszerre készpénzben vagy részletekben lefizetni.

12. §. Minden oly befizetésre, melyet alapító tagok alapítványukra közgyűlési határozat vagy igazgatósági felhívás (11. §.) folytán tenni tartoznak, a kitűzendő határnap 30 napnál rövidebb nem lehet.

14. §. Az alapítvány vissza nem vonható.

15. §. Az alapító tagok a földhitelintézet kötelezettségeiért felelősséggel tartoznak; mely felelősség tett alapítványaik erejéig terjed.

16. §. Az alapítók, a mennyiben kamatozó alapítványt tettek, az ezekre általuk valósággal befizetett készpénzösszeg után évenként 5 százalékgig terjedő kamatban részesülnek az évi tiszta jövedelemből. Azon esetben, ha az intézet tiszta jövedelme bármely évben nem fedezné az egész 5 százaléket, az aztán következő év tiszta jövedelméből első sorban hiányzó összeg pótoltatik, és csak ennek megtörténte után fog a tiszta jövedelem több része az alapszabályokban megjelölt célokra fordíthatni.

24. §. Az intézet tagjai továbbá mindazok, kik az intézetűl záloglevelekben törlesztendő jelzálogköl, csönt vettek fel, vagy oly jószág tulajdonosává lettek melyen az intézet javára bekebelezett ilyennemű teher tekszik. E tagság a kölcsönkötvény aláírásától, illetőleg az intézet javára terhelt ingatlan tulajdonjogának megszerzésével veszi kezdetét.

50. §. Az intézet a következő üzletágakat gyakorolja:

1. Jelzálogi fedezet mellett ingatlanra, u. m.: városi házra, földbirtokra és földbirtokkal kapcsolatosan telekkönnyvileg bekebelezett kisebb kir. hasznóvételekre és oly erdőségekre, melyek hatóságilag jóváhagyott és ellenőrző igazgatósági üzemtervvel bírnak, akár záloglevelek, akár készpénzben kölcsönöket ad hosszabb, vagy rövidebb idejű visszafizetésre. Városi házaknak tekintendő az önálló törvényhatósággal felruházott és rendezett tanácsu városok területén fekvő házak.

2. Ingatlanra jelzálogi biztosíték mellett nyílt hitel engedélyez.

3. Már fennálló jelzálogi követeléseket, a mennyiben jelzálogi fedezettel bírnak, magához válthat s azok alapján zálogleveleket bocsáthat ki.

4. Forgalomban lévő saját zálogleveleit tartalék alapjának fel összegéig veszi, eladja s azokra tőzsdei árfolyamuk 75 százalékgig terjedhető előlegeket ad azon feltétel alatt, hogy árfolyam alábbszállása esetében azonnal megfelelő visszafizetés teljesítendő, esetleg újabb fedezet nyújtandó.

5. Időközi pénzkészleteinek és a záloglevelei biztosítására a törvény értelmében alkott külön alapnak (1876. 36. t. cz. 6. §.) gyümölcsöző elhelyezése és a tartalékalap növelése tekintetéből; a) a tőzsdén hivatalosan jegyzett zálogleveleket, állampapírokat és az állami biztosításban részesített vállalatok elsőbbségi kötvényeit vásárolja s azokra tőzsdei árfolyamuk legfeljebb háromnegyed része erejéig ezen §. 6. pontjában foglalt feltétel mellett kölcsönt ad, mely 3 hónál hosszabb időre nem terjedhet, lejárt után azonban meghosszabbítható. b) Ilyennemű lejárt, illetőleg kisorsolt értékpapírokat s azok szelvényeit leszámíthatja. c) Rendszerint 3 havi lejáratu s legább 3 aláírással ellátott váltókat leszámíthat, bejegyzett és jöhitelű czegek részéről azonban 2 aláírással is leszámíthat.

7. Saját jelzálogos követeléseivel terhelt ingatlanokat bírói végrehajtás esetén megvásárolhat azon összegig, mely követelésének teljes fedezésére szükséges; végre

8. folyó számlára készpénz betéteket elfogad és tárczájában lévő váltókat visszleszámíthat, azonban az ily módon nyert idegen pénzek tartalékalapjának ötszörösét meg nem haladhatják.

*) Mult számunkból tér szüke miatt kimaradt. Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMENYEK.

Szám 101.-1886.

Árverési hirdetmény.

A brassói kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tételik, miszerint a brassói kir. járásbírósnak 2621./84. számú végzése folytán Peters Ferdinand ellen 500 forint tőke s járulékaik erejéig Köneke Mina részére bíróság lefoglalt több rendbeli ingóságok, jelesül házi butor, ruhanemű, — 491 frt. becsértékben Brassó helységben nevezett alperes lakásán (Bolgárszeg, pe tocsile) folyó 1886. évi április hó 8-ik napján 9 órakor délelőtt a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el fognak adni.

A lefoglalt ingóságok netáni elsőbbségi igénylői figyelmeztetnek, hogy jogukat alólirt kir. bírósági végrehajtónál az árverés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik figyelmen kívül fognak hagyatni.

Brassóban, 1886. márczius 30.

Langer Ede,

(135) 1-1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 706.-1886.

(134) 1-3

Árverési hirdetmény.

Melylyel közhírré tételik, miként az alsó-szombatfalvi ménésbirtoki kocsmajog az azzal kapcsolatos — a községben fekvő — kocsmáépülettel és a ménés cantin-nal együtt vagy utóbbi nélkül, 1886. április hó 20-án délelőtt 10 órakor az alulirt igazgatóság hiv. helyiségében, ugy szóbeli, valamint zárt ajánlatok útján való árverés mellett ez évi június hó 1-étől kezdődő 6 évre bérbe fog adni, melyre árverezni kívánók meghívotnak.

Árverési feltételek és a bérleményi szerződés az igazgatósági irodában betekintheők.

Fogaras, 1886. április hó 3-án.

M. kir. ménésbirtok igazgatóság.

Szám 315./1886. I. kv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi királyi járásbírósi mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina” takaré- és hitelintézet végrehajtónak Cacarez Mária szül. Pastera végrehajtást szenvedő elleni 14 frt 72 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósi) területén lévő Szeráta községében fekvő, a szeráta 132. számú telekjegyzőkönyvben A + 1969/1 hr. sz. 28 frt kikiált. ár 5799.

- a szeráta 422. számú tlk.-jegyben A + 1. r. 261, 262, hr. sz. 238 frt kikiált. ár.
- 2. „ 647. 649. „ „ 22 „ „
- 4. „ 2387. „ „ 12 „ „
- 5. „ 2530. „ „ 34 „ „
- 6. „ 4134/2 „ „ 56 „ „
- 7. „ 4415. „ „ 9 „ „
- 8. „ 4988/2 „ „ 8 „ „
- 9. „ 5155. „ „ 36 „ „
- 10. „ 5226/1 „ „ 14 „ „
- 11. „ 5232, 5233 „ „ 23 „ „
- 12. „ 5365. „ „ 15 „ „
- 13. „ 5471. „ „ 22 „ „
- 14. „ 5472/2 „ „ 15 „ „
- 15. „ 5587. 5588 „ „ 41 „ „
- 16. „ 5678/2 „ „ 9 „ „
- 18. „ 5856. „ „ 6 „ „
- 19. „ 6018. „ „ 10 „ „
- 20. „ 6043. „ „ 30 „ „
- 21. „ 6164. „ „ 40 „ „
- 22. „ 6239/3 „ „ 22 „ „
- 23. „ 6265/1 „ „ 19 „ „

az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 22-ik napján délelőtti 11 órakor Szeráta község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak — végrehajtató v. megbízottja kivételével — az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX.-ik törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt keltségszabvány szerinti rendelet 8-ik §-ában kijelölt övadékes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo-galtatni

Fogaras, 1886. február hó 3-án.

A kir. járásbírósi mint tlkvi hatóságtól.

Szám 487./1885. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 8637./1885. sz. alatt kelt végrehajtást rendelő és az említett kir. járásbírósnak ugyanazon sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Langer Tamás javára Ghimbessan Juon és neje ellen 360 frt hátrálék tőke, ennek 1885. év február hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 80 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kiküldetési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 635 frtra becsült ingóságok, u. m. lovak, disznók, szarvasmarhák, 4 öl széna és egy vasalt szekér nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 2454./1886. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a brassói méhkerben leendő eszközbeszámoló f. 1886. évi április hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,

hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. törv. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is el fognak adni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján az árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1886. márczius hó 30-án.

Borsos Zsigmond,

(136) 1-1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 355./1885.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvény-cikk 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a segesvári kir. járásbírósi 2947./1885. számú végzése által nagy-disznói Fleischer György javára buni br. Szentkereszty Pál ur ellen 150 frt tőke, ennek 1884. évi október hó 15. napjától számított 6% ka-

matai és eddig összesen 21 frt 30 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kiküldetési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 frtra becsült egy 4 éves pej kanca, egy 3 éves sárta paripa, egy 2 éves veresszürke kanca és egy 3 éves pej paripa mint ingatlanok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3465./1885. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kis-Bunon az alperes udvarán leendő eszközbeszámoló f. 1886. évi április hó 12-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. törv.-cikk 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Segesvárt, 1886. márczius 28.

Graef János,

(128) 1-2 kir. bírósági végrehajtó

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I. Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási üzlet. Mérleg-számla 1885. január 1-től december 31-ig. BEVÉTELEK. VAGYON.

TEHÉR.	BEVÉTELEK.	VAGYON.
<p>Részvényalapítók: teljesen befizetett 2000 egész részvény a 1000 forint ... 3000000</p> <p>Részvényalapítók: teljesen befizetett 2000 fél részvény a 500 forint ... 1727422 57</p> <p>Társasági tartalékok: készpénzben a vizont-biztosítási díjartalék ... 189888 49</p> <p>Tűzbiztosítási díjartalék készpénzben a vizont-biztosítási díjartalék ... 200181 55</p> <p>Szállítmánybiztosítási díjartalék készpénzben a vizont-biztosítási díjartalék ... 7000 67</p> <p>Arklőbiztosítási díjartalék készpénzben a vizont-biztosítási díjartalék ... 4469 14</p> <p>Dunaparti házához tartozó ... 2457 11</p> <p>Szállítmánybiztosítási díjartalék ... 58248 84</p> <p>Külföldi hitelezők ... 4397 53</p> <p>Előbbi évekbeli eddig fel nem vett osztalékok ... 82894 65</p> <p>Első magyar általános biztosító társaság Lévy-alap ... 528588 50</p> <p>Tűzbiztosítási díjartalék ... 528588 50</p> <p>Előző évekbeli osztály folyó számlán ... 528588 50</p> <p>1885. évi nyeresémény ... 528588 50</p>	<p>Elhelyezett tőkepénz: az első hazai takarékpénztárnál, az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárnál, a magyar országos központi takarékpénztárnál, a m. állami hitelbanknál és a magyar kir. állami kincstartó pénztárjegyekben ... 2553318 50</p> <p>Értékpapírok: a) 1032,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>b) 1032,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>c) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>d) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>e) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>f) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>g) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>h) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>i) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>j) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>k) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>l) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>m) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>n) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>o) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>p) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>q) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>r) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>s) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>t) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>u) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>v) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>w) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>x) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>y) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p> <p>z) 324,400 frt m. északkeleti vasút ... 324,400</p>	<p>1884. évi nyeresémény-számla: ma-trány ... 1747648 70</p> <p>200181 55</p> <p>321700 43</p> <p>321800 46</p> <p>4965 96</p> <p>1794847 23</p> <p>4391234 33</p> <p>58234 36</p> <p>7000 67</p> <p>9297 57</p> <p>8091 64</p> <p>14990 96</p> <p>333941 28</p> <p>861788 40</p> <p>184307 77</p> <p>8611 41</p> <p>1388648 86</p> <p>66441 25</p> <p>570838 51</p> <p>6494777 95</p>

II. Életpénztári üzlet. Mérleg-számla 1885. január 1-től december 31-ig. BEVÉTELEK. VAGYON.

TEHÉR.	BEVÉTELEK.	VAGYON.
<p>Értékpapírok: 9748,119 frt 23 kr. ... 941000</p> <p>941,000 frt m. földhitelintézet 5 1/2%-os zálog-levél ... 5344400</p> <p>534,400 frt m. magyar földhitelintézet 5%-os zálog-levél ... 77485 68</p> <p>774,856 frt m. magyar földhitelintézet 5%-os zálog-levél ... 165300</p> <p>165,300 frt m. pesti magyar kereskedelmi bank ... 985497</p> <p>985,497 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 4280686 22</p> <p>4280,686 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 4000000</p> <p>4000,000 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 143092 74</p> <p>143,092 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 309880</p> <p>309,880 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 272838 04</p> <p>272,838 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 1185062 52</p>	<p>Értékpapírok: 9748,119 frt 23 kr. ... 941000</p> <p>941,000 frt m. földhitelintézet 5 1/2%-os zálog-levél ... 5344400</p> <p>534,400 frt m. magyar földhitelintézet 5%-os zálog-levél ... 77485 68</p> <p>774,856 frt m. magyar földhitelintézet 5%-os zálog-levél ... 165300</p> <p>165,300 frt m. pesti magyar kereskedelmi bank ... 985497</p> <p>985,497 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 4280686 22</p> <p>4280,686 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 4000000</p> <p>4000,000 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 143092 74</p> <p>143,092 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 309880</p> <p>309,880 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 272838 04</p> <p>272,838 frt m. magyar északkeleti vasút 5%-os ... 1185062 52</p>	<p>1885. évi nyeresémény ... 1185062 52</p>